

vinger undtagelsesvis kunne være saaledes sammenhængende, at Forsinkelse med en enkelt af dem giver Køberen et naturligt Krav paa at kunne afvise samtlige Leveringer. Dette vil være Tilfældet, naar den enkelte Leverings Værdi for Køberen væsentlig beror paa dens Sammenhæng med de andre Leveringer, saasom naar forskellige Dele af et samlet Maskinanlæg skal leveres i forskellige Poster. En Forudsætning for, at Køberen i saa Fald er berettiget til at hæve Købet i dets Helhed, er det naturligvis, at Forsinkelsen med den enkelte Levering har den efter § 21 fornødne Betydning for Køberens Interesse i den samlede Leverance.

§ 23.

Som ovenfor bemærket ved Omtalen af Bestemmelserne i Udkastets § 21 er Spørgsmaalet om, hvorvidt Forsinkelsen kan tilregnes Sælgeren, af Betydning for Reglerne om Sælgerens Pligt til at svare Skadeserstatning. Herom indeholder § 23 en Regel, for saa vidt Købet angaar en bestemt Genstand. I Overensstemmelse med gældende Ret udtales det i Paragrafen, at „Sælgeren har at svare Skadeserstatning, medmindre det oplyses, at Forsinkelsen ikke kan tilregnes ham“. Ved Siden af den saaledes direkte udtalte Regel om Sælgerens Pligt til at svare Skadeserstatning i alle Tilfælde af tilregnelig Forsinkelse med Leveringen, indeholder den anførte Bestemmelse en almindelig Forudsætning om Sælgerens Fritagelse for saadan Pligt i Tilfælde, i hvilke Forsinkelsen ikke kan tilregnes ham. Denne Forudsætning maa forstaas i Overensstemmelse med de gældende Regler om Erstatningsansvar i Kontraktforhold, saaledes at visse Undskyldningsgrunde for Forsinkelsen — som f. Eks. Forseelser af Sælgerens Folk eller andre Personer, som han benytter til Opfyldelsen, økonomiske Vanskeligheder, der gøre det umuligt for Sælgeren at levere den solgte Genstand i rette Tid o. a. lign. — udelukkes fra at komme i Betragtning, selv

om de i det enkelte Tilfælde give Oplysning om, at Forsinkelsen er Skyldneren utilregnelig. Ligeledes henholder Udkastet sig her som paa andre Punkter, hvor der handles om Pligten til at svare Skadeserstatning, til de almindelig gældende Regler om, i hvilket Omfang det paahviler den Ansvarlige at erstatte Medkontrahenten det ved hans Handling eller Undladelse forvoldte Tab. Som Hovedregel kan det vel siges, at Erstatningspligten omfatter den forurettede Parts hele individuelle Tab, for saa vidt det i egentlig Forstand er forårsaget ved den Erstatningspligtiges retsstridige Forhold og derhos ikke maatte fremstille sig for denne som en ganske usædvanlig og unaturlig Følge af Retsbrudet eller endelig er forskyldt af den Forurettede selv. Bestemte Regler herom lade sig imidlertid næppe opstille.

Det ligger i Formuleringen af § 23, at Bevisbyrden for Forsinkelsens Utilregnelighed paahviler Sælgeren i den Forstand, at det bliver til hans Skade, naar der mangler fyldestgørende Oplysninger for Domstolen om det Forhold, der har bevirket Forsinkelsen. Ogsaa paa dette Punkt er Udkastet i Overensstemmelse med gældende Ret.

§ 24.

Denne Paragraf giver en Vejledning til den overmaade vanskelige Bestemmelse af, i hvilke Tilfælde Sælgeren af Genstande, som ere bestemte efter Art, kan anses pligtig at erstatte Køberen det Tab, som denne lider derved, at Leveringen forsinkes eller ganske udebliver.

Medens Sælgeren ved Køb af bestemte Genstande efter § 23 i Almindelighed er fritaget for Erstatningsansvar, naar han kan oplyse, at han ingen Skyld har i Forsinkelsen, er Hovedregelen her den, at Sælgeren garanterer Levering i rette Tid og derfor i Tilfælde af Udeblivelse maa erstatte Køberen hans Tab. Udkastet stemmer heri overens med gældende Ret, efter hvilken det ikke betvivles, at Sælge-